

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/864/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113235832
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113235832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej vo veci žalobcu G. Y. U., s.r.o., so sídlom G., I. XX, IČO: 47 150 513, zast. Advokátskou kanceláriou Soukeník-Štrpka, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711 proti žalovanej S. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H., E. XXXX/X, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou O. O., zamestnankyňou Q. súdu H. I, o zaplatenie 337,27 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 13C 105/2014-43 z 11.7.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 337,27 € s prísl., pozostávajúcej zo zmluvnej pokuty vo výške 331,94 € a nedoplatku na službách vo výške 5,33 €, pričom dlh žalovanej mal vzniknúť na základe zmluvy o pripojení, ktorú uzavrela s jeho právnym predchodcom spoločnosťou N. Y., a.s., G.. Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky proti žalovanej vedenej pod referenčným číslom XXXXXXXXXX, uzavreli spoločnosť N. Y., a.s. ako postupca a žalobca ako postupník. Zo zmluvy o pripojení vyplývala povinnosť žalovanej v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku k pripojeniu. Súd konštatoval, že žalobca bol zapísaný do obchodného registra dňa 7.5.2013, zo žalobcom predložených dokladov zistil, že žalovaná dňa 23.9.2008 uzavrela so spoločnosťou T-S. N., a.s. zmluvu o pripojení a dodatok k nej, a z faktúr na zmluvnú pokutu vo výške 331,94 € a za mesačné poplatky zistil, že tieto faktúry boli vystavené spoločnosťou N. Y., a.s., G.. Súdu nebola predložená zmluva o postúpení pohľadávok, ktorú mal žalobca uzavrieť so spoločnosťou N. Y., a.s. a v návrhu neuviedol ani deň, kedy táto mala byť uzavretá. Na základe týchto skutočností, vychádzajúc z ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. dospel súd k záveru, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore, preto žalobu zamietol. O trovách konania medzi žalobcom a žalovanou rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalovanej, ktorá by mala právo na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi, náhradu trov nepriznal, pretože jej v konaní preukázateľné trovy nevznikli.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/, e/, f/ a § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 30/2012 (nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový

stav, o nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis ale nesprávne ho interpretoval, príp. ak zo správnych skutkových záverov vyvodil konajúci súd nesprávne právne závery) argumentoval, že konajúci súd nepostupoval v súlade s procesnými štandardmi a ustanoveniami tak, ako mu to ukladá zákon, konkrétne Občiansky súdny poriadok. Vytýkal súdu prvého stupňa, že ho postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. nevyzval na dokázanie, že došlo k postúpeniu pohľadávky dlžníčky zo spoločnosti N. Y., a.s. na neho. Takýto postup súdu považuje za formalistický a bola mu tým odňatá možnosť konať pred súdom. Zároveň predložil zmluvu o postúpení pohľadávky z 24.6.2013.

Opatrovníčka žalovanej zostala v odvolacom konaní nečinná.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil dňa 8.10.2015 na úradnej tabuli súdu v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov (podľa § 205 ods. 2 písm. a, e/ a f/, § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p.) sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že pre občianskoprávne konanie platí zásada prejednávacia, znamenajúca, že tvrdiť rozhodnú skutočnosť a navrhovať pre ne dôkazy je vecou sporových strán, ktoré majú jednak povinnosť tvrdiť rozhodné skutočnosti, ale rovnako navrhovať pre ne dôkazy, teda majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Z ustanovenia § 120 O.s.p. sa vyvodzuje tzv. dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť účastníkov za výsledok konania. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva bola v konaní preukázaná tak, aby ju súd uznal ako pravdivú. Rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať) zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá má byť na sporný vzťah aplikovaná.

Na základe uvedeného odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o jeho aktívnu legitimáciu v spore. V rámci písomného odvolania síce pripojil zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi ním ako postupníkom a postupcom N. Y., a.s., G. (odvolací súd poznamenáva, že zmluva o pripojení bola uzavretá medzi T-S. N., a.s. a žalovanou a nie medzi N. Y., a.s., G. a žalovanou), ale tento dôkaz existoval aj v čase pred vydaním odvolaním napadnutého rozsudku a žalobca ho nepredložil. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd je povinný okrem vecí podľa § 120 ods. 2 O.s.p. poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O.s.p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr sa neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a (§ 120 ods. 4 O.s.p.).

Podľa zákonných požiadaviek citovaného ustanovenia postupoval súd prvého stupňa, keď žalobcovi doručil poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach, súčasťou ktorého bolo aj poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (žalobca ho prevzal 7.5.2014).

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci sa nejedná o prípad podľa citovaného ustanovenia, žalobca bol súdom riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., v konaní bol zastúpený advokátom, kedy podľa § 5 ods. 2 O.s.p. súd nemá poučovaciu povinnosť, a táto mu v danom prípade nevyplývala ani z ustanovenia § 43 O.s.p., pretože podľa § 79 ods. 2 O.s.p. žalobca bol povinný k svojmu návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny. Pokiaľ žalobca svoju aktívnu legitimáciu v spore odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, bol povinný túto pripojiť k svojmu žalobnému návrhu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že námietky žalobcu v odvolaní sú neopodstatnené, preto podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Sporové strany nenavrhlí rozhodnúť o náhrade trov odvolacieho konania, preto odvolací súd o nich nerozhodoval (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.)

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.